

Sandra Kruisbrink, potlood en pastel, 2003, 56 x 73 cm

Sandra Kruisbrink

Tekenen wordt nog steeds veelvuldig geassocieerd met het maken van notities die in een later stadium (en vaak in een andere discipline) verder worden uitgewerkt. Dat verklaart voor een deel het hardnekkige misverstand dat tekenkunst een ondergeschikte positie inneemt. De afhankelijkheidsrelatie en dienende functie ten opzichte van bijvoorbeeld beeldhouwkunst en schilderkunst zijn ondanks verwoede pogingen om de autonomie te waarborgen, nog niet volledig weggepoetst.

De tekeningen van Sandra Kruisbrink bevestigen de veronderstelde overeenkomst met notities. Het gaat in haar geval echter niet om aantekeningen die nog verder uitgewerkt moeten worden. Ze dienen geen ander doel dan het verstrekken van 'gekleurde' informatie over concrete waarnemingen. De ongrijpbare aard van de (aan)tekeningen draagt bij aan het lichtvoetige en ontwrichtende karakter.

Hoe sterk de verwantschap tussen het maken van tekeningen en het schrijven van brieven kan zijn, blijkt onder meer uit een project dat Sandra Kruisbrink uitvoerde in samenwerking met Margaretha Louwers. Voor beiden is tekenen 'core business'. Toen Kruisbrink voor een jaar naar Barcelona vertrok, maakte ze met collega Louwers, die in Amsterdam achterbleef, de afspraak dat zij een intensieve correspondentie zouden voeren in de vorm van tekeningen die op basis van door hen gemaakte zwart-wit foto's gemaakt moesten worden. De 'briefwisseling' werd consequent volgehouden. Elke foto leverde steeds twee tekeningen op waaruit de verschillende aanpak van Kruisbrink en Louwers duidelijk af te lezen is. Na een jaar bleken

beiden geen centimeter in elkaars richting opgeschoven te zijn. Voor Sandra Kruisbrink was het werken naar aanleiding van foto's niet nieuw. Zij is bekend met fotografie en gebruikt de camera ongeveer zoals ze ook potlood, pastelkrijt en acryl gebruikt. Haar werk draagt een dagboekachtig karakter. Toch gaat het niet in de eerste plaats om het verstrekken van informatie, maar om het openbaren van de impact van de bronnen. Elke tekening laat zien hoe zij landschappelijke en ruimtelijke gegevens verwerkt en omzet in tekeningen die hun visuele aantrekkingskracht ontlenen aan de dichtelijke vrijheden die Kruisbrink zichzelf permitteert.

De tekeningen van Sandra Kruisbrink zijn fragiel, lichtvoetig en associatief. Haar intuïtieve werkwijze wint het steeds van rationele benadering, omdat zij zich gewillig laat meeslepen door waarnemingen en door de gedachten die daaruit voortvloeien. Als gevolg daarvan ontstaan onwerkelijke werelden waarin de toeschouwer gemakkelijk kan dwalen en verdwalen. Die desoriëntatie is zelden vervelend of verontrustend, maar meestal aangenaam en avontuurlijk.

Wim van der Beek

Sandra Kruisbrink exposeerde met Jana Troschke bij Galerie Witteveen, Amsterdam, van 18-10 t/m 24-11-2003